

Agro Güncel

Türkiye Agro-Sanayi Sektöründe “Ticarileşmenin” Gelişi

15 Ocak 2016

“Egeli & Co. Tarım Girişim Sermayesi Yatırım Ortaklığı A.Ş.” (EGCYO); ya da kısa adıyla “EGC Tarım Girişim” Türkiye’nin ilk ve tek tarım temalı girişim sermayesi şirketi oluşu ile benzer statüdeki finansal şirketlerden çok farklı. Halka açık oluşuyla agro-sanayide kolay bulunmayan ve alışık olunmayan ölçekte şeffaflık ve hesap verebilirlik sağlarken; bir girişim sermayesi şirketi olarak tarım odaklı oluşu, bireysel ve/veya kurumsal, her ölçekteki yatırımcıların Türkiye’de tarım sektöründeki hızla değişen fırsatlardan kolayca yararlanmasını sağlıyor.

Ayda iki kez çıkarmayı planladığımız **“Agro Güncel”** raporumuzla işte bu kurumsal yaklaşım ve finansal bakış açısıyla Türkiye’den, dünyadan agro sanayi ile ilgili son durumları, değişimleri, gelişmeleri, ortak veya farklı farklı bölgelerdeki sorunları, kısa ve uzun vadeli beklentileri ve en önemlisi de tarıma dayalı sanayide ortaya çıkan fırsatları paylaşıyor olacağız.

Sevgili Murat Üçer ve Atilla Yeşilada’nın hazırladığı ve **EGC Tarım Girişim’inin** 2010’da

çıkardığı çok kapsamlı **“Türkiye’de Tarım Sektörü”** raporunda Türkiye’nin protein açığına yapılan vurgu ön plandaydı. Aradan geçen beş yılın ardından yeniden bir durum değerlendirmesi ise sevgili Atilla Yeşilada ve bendeniz tarafından yazılan yeni **“Tarım ve Agro-Sanayi’de Yatırım Fırsatları”** raporunda yapıldı. Bu sefer ana eksen, son beş yılda yapısal değişim çalışmaları ve devlet destekleriyle ivme kazanan tarımda; **“ticarileşme”** kavramının yaratmakta olduğu ve yaratacağı değişiklikler.

Türkiye tarım sektörünün vadettiği fırsatlara dokunmayı ve bunlara dolaylı ortak olmayı mümkün hale getiren **EGC Tarım Girişim**, ortada duran bu resmi hem kurumsal hem bireysel yatırımcılar için genişletmek istiyor. Bu amaçla hazırlamaya başladığımız bu ilk **“Agro Güncel”** raporumuzda tarımda ticarileşmenin ne anlama geldiğini, Türkiye’de tarımın geleceğinin almakta olduğu şekli aktarmayı seçtik.

İlerleyen **Agro Güncellerde** bambaşka konularda buluşmak üzere bu yeni platformdan bir kez daha merhaba.

Türkiye Agro-Sanayi Sektöründe “Ticarileşmenin” Gelişi

Son beş sene içinde, Türkiye’de tarım sektöründe daha fazla devlet müdahalesi, düzenleme ve geleneksel yatırımcı kitlesinden öte sermayenin gelmesi ile şekillenen; geri dönüşü olmayan bir değişim yaşanmakta.

Hem geleneksel tarım sektörü dışında bir yerli yatırımcı kitlesi hem de fırsatları koklayabilen yabancı sermaye giderek tarım sektörüne ilgisini artırmaya başladı. Yine de özel sektör yatırımlarının tarım içindeki payının daha ancak emekleme döneminde

olduğunu, devletin kanunlarla yaptığı düzenlemelerin de net hedeflere kitlenmekte zorlandığını eklemek gerek.

Olumsuz dışsallıkların yok edilmesi için daha atılması gereken çok adım var. Bu konuda ilk akla gelen hemen kayıt dışı sektörün dürüst çalışan firmaları zorlamakta oluşunun önüne geçilmesi gereği.

Buna rağmen, inovasyon ve sermaye sokarak verimlilik seviyesinde yaşanabilecek önemli sıçramalar ve bunun kar üzerinde beklenen etkileri, tüm karmaşık yapının göz ardı edilerek sektöre her geçen gün ilgiyi artıracak önemli değişkenler.

Zaten kokuyu alan ilkler grubunun çoktan gıda zinciri üzerinde yatırımlarını artırmaya başladığını görüyoruz.

Türkiye’de tarım sektöründe

piramitsel bir yapının varlığından bahsedilebilir. En altta milyonlarca, birbirinden habersiz, ortak amacı olmayan ve düşük sermaye ile çalışan çiftçiler bulunuyor. En üstte de yüzlerce sermaye sahibi, etkili çalışan tarımsal ürün işletmesi sahibi veya gıda toptancısı bulunmakta. Piramidin kenarları ise halen sektörde kayıt dışının varlığı nedeniyle belirgin değil.

Bu yapı nedeniyle, sektör içindeki tüm birimleri tatmin edecek, tüm birimlerin çıkarlarını koruyacak ve aynı zamanda adil ve verimli olacak kanuni düzenlemeler kolay değil.

Birincil sektörde fazla düzenleme yok, “eğitim” ve “teşvikler” yoluyla ürün verimi artırılmaya ve en iyi uygulamalar sahaya indirilmeye uğraşılıyor.

Büyük ölçekli süt

hayvancılığı ve et hayvancılığı yapan çiftlikler, hijyen kurallarına uyumu artırdıkça desteklerden aldıkları pay artıyor; ancak aynı zamanda daha sık ve kapsamlı kontrollere tabi oluyorlar.

Ortadaki segmentte, depoculuk, ulaşım ve toptancılık gibi kar marjı biraz daha yüksek olanlar değişik bakanlıkların kontrolü altında işlerini sürdürüyorlar. Tabi bu çok başlılık yönetmelikler açısından birçok boşluğun da oluşmasına neden oluyor.

Mevcut yapının ne yazık ki tüketicinin önceliklerini gözetmediğini iddia etmek mümkün değil. Bu da zaten kartel benzeri yapıların oluşarak fiyatlar üzerinde katılıklara neden olmakta.

Birkaç çalışmada (TUSİAD 2014) ortaya çıkan gerçek, yönetmeliklerdeki zayıflıklar nedeniyle, aracılık eden

sektörlerde küçük çiftçilerin ve nihai tüketicinin faydalarının azalması pahasına orta segmentte bulunan şirketlerin gelirlerini artırabilmekte oldukları. Restoranlar, oteller, gıda toptancıları ve tarımsal ürünler imal eden şirketlerin işlemleri yeterliden fazlaya uzanan bir skalada düzenlenmiş durumda.

Önemli problemlerden bir tanesi, politik popülizm ve istihdamın "korunması" adına agro-sanayi sektöründe kayıt dışılığa göz yumulması. Marka taklidi ve bozuk ürün satanlara verilen cezaların düşüklüğü, kayıtlı çalışan şirketlerin yine dezavantajına oluyor.

Zaten, kanuni regülasyonlardaki bu durum, özel sermayenin tarım sanayine girişindeki en büyük engeli teşkil ediyor.

Buna rağmen, kamunun

artan gelir ihtiyacı çerçevesinde kayıtlı ve kayıt dışı sektörler arasındaki dengenin, istihdam ve politik olarak etkinlik açılarından kayıtlıdan tarafa doğru kaymakta olduğunu da eklemek gerek. Buna rağmen, kayıt dışı sektörün GSMH içindeki payının %3-4 arası düşürmenin- ki bu büyük ölçüde tarım sektörü üzerinden yapılabilecektir- en az beş yıl sürecek uzun vadeli bir süreç olduğunu unutmamak gerek.

Diğer yandan, yavaş ama istikrarlı bir şekilde AB ile uyum süreci, tüketicilerin ve üreticilerin artan talepleri, ihracat piyasasından gelen istekler ve en son noktada gıda hijyeni konusunda artan farkındalık kayıt dışılığını azaltacak önemli katalizörler.

Türkiye'de tarım esasında zengin ve derin bir kültürel miras olsa da, gelişimi batılı

ülkelere göre çok farklı bir kulvarda oluştu. Dev agro-sanayi şirketleri ve beraberlerindeki finansal yatırımcıları Türkiye'de bulmak mümkün değil.

Türkiye'de ya kırsal kesimde yaşayanlar şehirlere göç etti; ya turizm veya sanayi gibi başka sektörlerle yönelerek bir daha da geriye köklerine bakmaz hale geldi gibi bir manzara var.

Ya da tarımdan ve sanayiden gelen zenginlik apayrı yollarda ilerleyerek, yakın zamanlara kadar hiç kesişmeden, karşılıklı hiç sinerji yaratmadan gelişti.

Bu durum 1990'ların sonlarında GAP'ın büyük ölçekte yeni arazileri sulamaya kavuşturmasıyla değişmeye başladı.

Son beş sene içinde, tarımda geleneksel olarak yatırım yapanlar haricinde, sanayi ve hizmet sektörlerinden

gelenlerin, hatta dışardan gelen sermayenin mevcut olanaklardan faydalanmak üzere tarım sektörüne girdiklerini izlemekteyiz. Yeni yatırımlar ve kapasite artırımını yatırımları yanında birleşme ve satın almalar yoluyla, hem de hem Türkiye içinden hem Türkiye dışından gelen ilgi ile artan aktivite, piyasada yer alan aktörlerin hem değer zinciri üzerinde hem dikey hem de çapraz entegrasyona yönelmeye başladıklarını; aynı zamanda da tarımda yeni alanlara ilgi gösterdiklerini anlatmakta.

Özel sermayenin tarım sektörüne ilgisinin bir anda artmasının tabii temelleri sıralanabilir.

Sektörün kayıtlı tarafında elde edilen büyüme, devletin sektördeki üretim ve fiyat oynaklıklarının önüne geçme çabası, emek ve toprak verimliliğini artırmak için teknoloji ve

bilimin uygulamalarının artması, gıda toptancılığının gelişmesi yanında tüketicinin giderek daha fazla markalı ve paketli ürünleri tercih etmeye yönelmesi, dışarda yeme alışkanlıklarının büyük şehirlerde artması ve komşu ülkelere artan ihracat potansiyeli **tarım sektörüne olan ilginin bir saman alevi olmadığını ve önümüzdeki 10 yılda tarım sektöründeki resmin büyük bir trend değişikliği eşliğinde kökten değişeceğini anlatmakta.**

Yapılan düzenlemeler ve rekabet nedeniyle, perakendecilik, ihracat ve gıda işleme aşamalarının kar marjları oldukça düşük. Bonkör devlet desteği ve gevşek yönetmelikler sayesinde ise depolama, dağıtım, parça ve girdilerde, danışmanlık hizmetleri vs. alanlarında ise kar marjları

daha yüksek. Bu nedenle sermaye sahibi ve çok daha sofistike nihai kullanıcıların gıda zinciri üzerinde daha yüksek kar marjı olan alanlara hamle yapmasının; böylece hem de rekabet oyunu içinde stratejik varlıklarını artırarak kendilerini güvene almaya çalışmalarının bir an meselesi olduğu iddia edilebilir.

Biz bu sürecin adına "Türkiye'de tarımın ticarileşmesi" adını vermekteyiz.

Mevcut durumda Türkiye tarım sektörü; şimdiye dek tekstil, otomotiv, makine-ekipman, gıdada franchising ve gıda ihracatı sektörlerinde büyük başarılar elde etmiş o çok yetenekli girişimci sınıf için fethedilmemiş son kale.

Fırsatlar ortaya çıkmaya başladıkça bu insan grubunun aynı ataklığı tarım

sektöründe göstermesi en azından bize çok doğal görünüyor.

Birkaç cesur yerli girişimcinin yeni bir sektöre yatırıma yönelmesi genellikle yabancı sermayenin de arkadan gelmesi açısından bir sinyal oluşturuyor.

Değişen damak tadı, yeme kültürü, gıda üretim teknolojilerinin giderek gelişmesi ve tabii Türkiye’de tarımsal üretimin bolluğu; gelecekte düzeni değiştirecek, inovasyon getirecek yerli ve yabancı girişimciler adına Türk agro-gıda sektöründe önemli fırsatlar olduğu anlamına geliyor.

Dolayısıyla, Türkiye’de tarım sektöründe gelecek beş yılda beklenenleri tek bir kavramda özetlemek mümkün: **Ticarileşmenin gelişi.**

Çok basit bir fikir aslında.

Şu andaki durumda tüketiciler, üreticiler ne üretirse onu kullanıyorlar.

Önümüzdeki on sene içinde, üreticiler tüketicilerin istediklerini üretecek. Bu değişimin motoru da büyük ölçekli agro-sanayi şirketleri, çok uluslu firmalar, restoran zincirleri, fastfood imtiyaz sahipleri, mega-marketler, toptancılar ve son olarak da elbette nihai tüketiciler.

Çiftlik düzeyinde ticarileşmenin anlamı, aile tipi üretimden son teknolojiyi kullanan, en iyi girdinin peşinde koşan, inovasyona açık, finansal ve yönetsel becerilerle karı maksimize etmeye odaklı olmak demek.

Türkiye’de tarımın bugünkü haline bakarak böylesi bir geleceği hayal etmek zor olabilir, ama bu beklenen değişim hattı üzerinde fırsatlar çoktan oluşmaya başladı bile.

Akdeniz’in etrafındaki, özellikle güney bölgesini sarmalayan sınırlar, Avrupa-Afrika platosunu hedefleyen gıda firmalarının lojistiği olarak vazgeçilmez bir bölge haline gelmekte. Türkiye ise bu bölgenin tam kalbinde bulunuyor.

Türkiye’de agro-sanayinin geleceği tamamıyla tarımda bölgesel kalkınma üzerinden gelecek. Agro-sanayi oluşturma sürecinde değer zinciri üzerinde yükselerek son noktada bir **“agro-sanayi tekno merkez”** olmakta taçlanacak.

Ulaşım, depolama, paketleme gibi ortak imkânların ve hizmetlerin sadece tarım odaklı ürün işleme yapmak üzere kurulup, paylaşıldığı bu düzenin literatürdeki karşılığı **“agropol ya da agropolis”**. Yani “tarım şehirleri”.

Rekabet açısından zemin kazanmaya çalışan Türkiye

gıda sanayinde küresel baskıların arttığı bir dönemdeyiz.

Türkiye inovasyona ve araştırmaya dayalı

tekniklerle gıda üretimine yönelebilirse-yöneldikçe, agro-sanayi yatırımları için bir çekim alanı haline gelmesi de kaçınılmaz olacak.

Gelecek Beş Senede Türkiye Agro-Sanayi Sektörünün Büyüme Lokomotifleri Olacak Ana Trendler

Gıda Güvenliği ve Sürdürülebilirliği	Uluslararası standartlarda gıda güvenliği. Bu kavram herhangi bir gıda ürününde üretim, işleme, koruma, depolama, pazarlama aşamalarının tümünü kapsayarak tüketicinin sağlığını ön plana koyacak şekilde kaliteli ve işlenmiş veya işlenmemiş tarımsal ürünlere, gıdaya maddelerine erişimi anlamına gelmekte.
Türkiye’de Tarımın Ticarileşmesi	AB’ye uyum, verimlilik artırma çalışmaları ve rekabetin gerektirdikleri bir yandan tarım arazilerinde ortalama ölçeğin artmasını sağlarken, girdi üretimi de pazarları hedef alarak dikey değer zinciri (girdi firmaları, çiftçiler, tüccarlar, gıda şirketleri, toptancılar, tüketiciler) ile bağlantılı hale gelmek zorunda. Bu anlamda, orta ölçekli bölgeye odaklı firmalar farklılaştırdıkları ürünleri büyük sayılacak miktarda üreterek katma değeri artırmak zorundalar.
Verimlilik Artırma Yarışı	Toplamda tarım arazilerinin sabit kalırken gıda talebinin nüfusa bağlı olarak sürekli artmakta olduğu göz önüne alındığında, diğer birçok ülke gibi Türkiye’nin de gıda zincirini oluşturan tüm halkaları kapsayacak şekilde hızlıca verimlilik artışlarının peşinde koşması gerekiyor. Mevcut firmalar daha akıllı, daha etkili, daha verimli yöntemlerle artan talebi karşılamak zorundalar.
Tarımsal Altyapı ve Kırsal Kalkınma	AB ile ilişkilerinde Türkiye tarım politikasının kapsayıcılığını genişleterek, kırsal kalkınma programını çok daha stratejik bir şekilde kullanmak durumunda. Tarım ve kırsal kalkınma programının hem serbestleşme hem sosyal politikalar yaratma dengesini iyi kurması gerekiyor. Bu Türkiye açısından sadece işsizlikle mücadele açısından değil, göç, ekonomik eşitsizlik, eğitimsiz işgücü gibi sosyal sorunların çözümü açısından önemli. Aynı zamanda AB dönüşüm hikâyesini de canlı tutması açısından AB kaynaklı fonların devamını, verimli ve etkili kullanımını da desteklemiş oluyor.
Her Kademedeki Modernizasyon	Türkiye’de agro-sanayiye önümüzdeki beş senede büyüyecek ana trendler: verimlilikte artış, devlet destekleri, sulama projeleri, devam eden modernizasyon süreci ve daha iyi gıda kalitesini sağlayacak şekilde artan ihracat talebi. Tarımda emek yoğun üretim önümüzdeki 5-10 yıllık süreçte artan oranda teknoloji yoğun üretime doğru kaymaya başlayacak. Bu arada tarımsal altyapı hizmetleri de gelişmeye devam edecek.
İşbirliği ve Ortaklıklar Açısından Yeni Bir Çağ	Agro-sanayinin bir parçası olan şirketler elbette zaman içinde gıda zinciri üzerinde görünürlüklerinin artmasını isteyecek. İşbirliği yaptıkça daha önce kontrolleri dışında olan alanlarda söz hakları artacak; bu da maliyetlerin düşürülmesi yönünde bir ivme sağlayacak. Sektördeki her oyuncu inovasyona yönelmeye çalışarak yeni beceriler ve kaynaklar peşinde olacak. Türkiye’de tarım ve gıda sektörlerinde ortaklıklar arasına yatırımcılar, danışmanlar, tedarikçiler, satıcılar, toptancılar, perakendeciler girerek çok daha karmaşık yapılarda değişim ve gelişme ile başa çıkmayı öğrenecekler. İşbirliğinin birçok şekli olacak. Ya ürün çeşitlendirmek ya da dikey entegrasyon amacıyla şirket birleşmeleri, ya da çok daha gevşek yapılarda şirketler arası kaynakların ortak kullanımına yönelik çalışmalar şeklinde.
Genel Değişim	Bu en derinden gelen büyük trend: Teknoloji ile barışık, yenilikçi, uluslararası tarımsal fonlara ulaşımı olan genç yeni bir neslin her sektörde olduğu gibi önümüzdeki 5-10 yıllık sürede tarımda da artan oranda firmaların yönetiminde olmaya başlamaları.

Türkiye’de Tarım/Agro-Sanayi

GZFT Analizi (Güçlü-Zayıf Yönler; Fırsatlar-Tehditler)

Güçlü Yönler

- ✓ stratejik ürünlerde geniş üretim kapasitesi,
- ✓ zengin genetik kaynaklar ve bioçeşitlilik,
- ✓ doğal kaynakların ve iklimin ürün çeşitliliğine olumlu katkısı,
- ✓ agro-stratejik konumu,
- ✓ tarım ve sanayi entegrasyonu projeleri,
- ✓ üretimi yönlendirmede/yönetmede tarımsal desteklerin etkisi,
- ✓ yeni bilgi ve teknolojilerin kullanımı,
- ✓ devam eden eğitimler,
- ✓ veri tabanının varlığı,
- ✓ toprak bütünleştirme projesi.

Zayıf Yönler

- ✓ başta mazot olmak üzere yüksek girdi maliyetleri,
- ✓ hayvancılık yapanlar için süt/et fiyatlarından daha yüksek besleme maliyetleri,
- ✓ ticarileşmenin yokluğu,
- ✓ küçük ve bölünmüş arazi yapısı,
- ✓ düşük verimlilik ve sektörün düşük rekabet gücü,
- ✓ gelişmemiş ürün pazarlama mekanizmaları,
- ✓ çiftçilerin düşük eğitim düzeyi,
- ✓ araştırma-yayınlama-üreticinin bilgilendirilmesi arasındaki bağın etkin olmayışı,
- ✓ üretim planlamasının etkinliğini sağlayacak şekilde entegre olmuş bilgiişlem eksikliği.

Fırsatlar

- ✓ pazarda talep tahmininin mümkün olması,
- ✓ tüketici farkındalığı ve teknolojik kullanımın artması,
- ✓ yatırımcıların ve finans sektörünün sektöre olan ilgisinin artması,
- ✓ üretim ve işleme süreçleri içinde uluslararası standartların uygulanması,
- ✓ çevre hakkında artan farkındalık ve hassasiyet,
- ✓ modern sulama sistemlerinin kullanımında artışlar,
- ✓ üreticilerin kiralama yöntemlerini kullanmaya başlaması,
- ✓ tarıma dayalı turizmde hareketlenme,
- ✓ organik tarımda daha iyi uygulamalar ve alışkanlıklar,
- ✓ yerli olmayan ürünlerin üretimi için teknoloji ve çeşit geliştirme kapasitesi,
- ✓ tarımsal ürünlerin yüksek ihracat potansiyeli ve pazarlama fırsatlarının gelişmesi.

Tehditler

- ✓ tarımsal arazileri inşaat gibi amaç dışı kullanma isteği,
- ✓ tarımsal arazilerin devam eden bölünmüşlüğü,
- ✓ bazı tarımsal hammaddeler için dışa bağımlılık ve bu nedenle üretim maliyetlerinin yüksekliği,
- ✓ gübre ve ilaçların yanlış kullanımı nedeniyle yüzeyde ve derinde suların kirlenmesi,
- ✓ aşırı bilinçsiz sulamanın toprak kalitesini bozması,
- ✓ iklim değişikliği ve bio-yakıtların artan kullanımı,
- ✓ mevcut su kaynaklarının azalması ve sıklaşan kuraklık dönemleri,
- ✓ Dünya Ticaret Örgütü, AB ve diğer uluslarüstü organizasyonların yeni tarım politikaları,
- ✓ artan küresel rekabet ve ihracat piyasalarında yönetmelik değişiklikleri,
- ✓ jeopolitik riskler – önemli iki büyük Pazar Ortadoğu ve Rusya başta olmak üzere.

Kaynak: Egeli & Co.

İletişim: Güldem Atabay Şanlı
Direktör, Araştırma ve Strateji

+90 532 347 82 06
guldem.atabaysanli@egelico.com

Bu doküman Egeli & Co. Portföy Yönetim A.S. ("Egeli & Co." Mersis No: 0-3254-1422-0400018) tarafından hazırlanmıştır. Egeli & Co. SPK düzenlemelerine tabi ve SPK tarafından düzenlenen yetki belgesine sahip, kendine değer yaratmaya adanmış bağımsız bir portföy yönetim şirkettir. (Yetki belgeleri: 10.07.2015 PYS /PY.34 –YD.14/638). Portföy yönetimi ve yatırım danışmanlığı hizmeti veren Egeli & Co. 2002 yılından bu yana, dürüst ve seçkin yaklaşımı ile yerli ve yabancı kurumsal yatırımcılara, aile şirketlerine ve özel bireysel portföylere hizmet etmektedir. Başarısı, yatırımcıları için yurtiçi ve yurtdışında geliştirdiği finansal ürünler ile değer yaratma becerisinden gelmektedir. Egeli & Co.'yu diğerlerinden ayıran fark alternatif varlık sınıflarına ve yatırım temalarına odaklanmasıdır. Egeli & Co. Türk sermaye piyasalarındaki alternatif yatırım temaları alanında bulunan geniş bilgi, tecrübe ve geçmiş performansı ile yatırımcıları için uzun vadeli yatırımlarla önemli getiriler yaratmaktadır.

YASAL UYARI: İşbu araştırma raporu, ticari iletişim ve ticari elektronik ileti olmayıp sadece ekonomik konjonktür ile ilgili bilgilendirme amacıyla hazırlanmıştır. Bu rapor ve yorumlardaki yazılar, bilgiler ve grafikler, ulaşılabilen kaynaklardan iyi niyetle ve doğruluğu, geçerliliği, etkinliği ve verimliliği her ne şekilde, suret ve nam altında olursa olsun herhangi bir karara dayanak oluşturması hususunda herhangi bir teminat, garanti oluşturmadan, yalnızca bilgi edinilmesi amacıyla derlenmiştir. Bu belgedeki bilgilerin doğruluğu, güvenilirliği ve güncelliği hakkında gerekli özeni göstermekle birlikte bu bilgilerin güvenilirliği, doğruluğu, güncelliği ve eksiksizliği hakkında hiçbir garanti vermemektedir. (Varsa) Yürürlükteki herhangi bir yasa veya düzenleme ile sorumluluğun sınırlandırılması ölçüde tasarruf olarak, Egeli & Co., yöneticileri, çalışanları, temsilcileri ve ajansları bu belgenin içeriği, hatası veya eksiklerinden ya da bu bilgilere dayanılarak yapılan işlemlerden doğacak her türlü maddi/manevi zararlardan (ihmal olup olmadığı ya da başka bir şekilde olursa da) ve her ne şekilde olursa olsun üçüncü kişilerin uğrayabileceği her türlü zararlardan dolayı sorumlu tutulamaz. Herhangi bir şirket, sektör, hisse veya yatırım için detaylı ve tam bir analiz değildir. Egeli & Co. her an, hiçbir şekilde ve surette ön ihbara ve/veya ihtara gerek kalmaksızın söz konusu bilgileri, tavsiyeleri değiştirebilir ve/veya ortadan kaldırabilir. Bu rapor hangi amaçla olursa olsun çoğaltılamaz, dağıtılamaz ve yayımlanamaz.

